

ДИСКУСІЇ

УДК 551.24:550.87

О.П. ПЩЕНКО

ТОВ «Гермеон», м. Хмельницький

ЕНЕРГЕТИЧНІ ЗОНИ ЗЕМЛІ

На основі геобіолокаційних досліджень встановлено випромінювання телурічної (земної) енергії тектонічними зонами. На ділянках випромінювання утворюються геопатогенні зони, які негативно діють на організм. Передбачається, що в межах енергетичних тектонічних зон, а особливо в вузлах їх перетинання, в результаті інтенсивного викиду телурічної енергії виникають геодинамічні зрушення окремих блоків земної кори, що призводить до руйнування фундаментів і будівель.

Земна кора, як відомо, не є суцільною і розбита серією субмеридіональних розломних структур, завдяки яким утворюються блоки з горизонтальними розмірами від декількох сантиметрів до кількох сотень кілометрів, а абсолютна більшість розломів порушує земну кору на всю потужність і проходить у мантию [2]. Глибинні розломи оперяються розломними зонами менших порядків і менших глибин.

Положення тектонічних зон визначається геофізичними методами, при дешифруванні аеро- і космічних знімків, наближено – за результатами морфометричного та орографічного аналізу. В останні три десятиліття картування тектонічних зон успішно здійснюється геобіолокаційними методами досліджень по інтенсивності випромінювання енергії, яка уловлюється за допомогою біотензора (рамки) радіоестезистами - людьми, які сприймають випромінювання від живих і косних об'єктів. Власне геобіолокаційними дослідженнями і було встановлено, що тектонічні зони випромінюють земну енергію, яка названа телурічною, або геогенною.

Багаторічні геобіолокаційні дослідження, проведені автором на території Волино-Поділля і Українського кристалічного масиву, свідчать що найбільш активні енергетичні зони приурочені до крупних розломів і, особливо, вузлів їх перетинання із оперяючими зонами менших порядків. Ці ділянки в більшості відзначаються підвищеною відкритою тріщинуватістю і водоносністю. Циркуляція води в тріщинуватих зонах, в свою чергу, додатково створює геобіолокаційні аномалії. Випромінювання телурічної енергії, за спостереженнями автора, може бути постійним, або регулярно чи не регулярно пульсуючим, що наводить на думку про існування активного джерела цієї енергії в глибинних надрах Землі.

Тріщинуваті тектонічні зони, що картуються по положенню енергетичних геобіолокаційних зон підтверджені десятками гідрогеологічних свердловин глибиною від перших десятків метрів до 100-150 м в гранітоїдах Українського щита та від 100 м до 800 м – в осадово-метаморфічній товщі Подільської плити. Власне геобіолокаційним методом було відкрито 10 родовищ мінеральних лікувально-столових вод (типу «Нафтуса») у морських карбонатних утвореннях силуру і теригенних відкладах венду (води малої, середньої та бромні води високої мінералізації).

Здавна в усіх народів енергетичні зони визначаються, як патогенні (хворобливі) для організму, і за даними ряду біоенергетиків особливо небезпечними є вузли перетинання зон та ділянки пульсуючого випромінювання енергії. Наприклад, за спостереженнями автора перебування в енергетичній зоні поблизу точки пульсуючого випромінювання на відомому городищі – святилищі скіфів – древніх слов'ян Звенигород, в 1,0 км південно-західніше с. Кринцилів Гусятинського району Тернопільської області буквально за 5-10

хвилин призводять до втоми, загального пригнічення, головного болю, знервованості і страху. Були випадки, коли в зоні зупинявся електронний годинник, а годинник мобільного телефону раптом починав спішити на півгодини. Повздовж таких зон в точках випромінювання спостерігаються розвали корінних порід (міоценових вапняків), уламки яких формують кільцеві структури діаметром 1-2 м. Цікаво, що такі правильні круги діаметром 1.0 м з уламків гранітних порід зафіксовані автором також в 2008 р. на Богдановій горі в Чигирині. Усі вони теж витягнуті повздовж вузьких (7-12 м) енергетичних зон, що перетинають гору.

Сама по собі телурична енергія, можливо, і не шкідлива, але коли вона потужна і випромінювання іде концентрованим потоком, вона надзвичайно небезпечна, але говорити про те, що одні зони випромінюють негативну енергію, а другі позитивну не приходится. Тому в таких зонах ніколи не будувались житлові приміщення, культові споруди, ні навіть хліви для тварин. В усякому разі, всі такі споруди в селах, містах (і також в Києві), досліджені автором, розташовані за межами енергетичних зон.

Натомість, ділянки між енергетичними зонами, де геогенна енергія розсіяна, очевидно, є сприятливими для організму, тому тільки тут розміщуються житлові приміщення, православні храми, синагоги, мечеті. Такі ділянки вважаються здоровими і в геобіолокації називаються салюберогенними*. Прикладом салюберогенних ділянок може служити в Києві територія Десятинної церкви, княжих палаців на Княжій горі, Софіївського собору, Михайлівського золотоверхого монастиря, Маріїнського палацу, в Євпаторії – знаменитої мечеті Джама-Джані, в Дніпропетровську – Преображенського собору, національного гірничого університету. Так же діяли і наші предки: на городищі-св'ятилищі Богіт (очевидно, в доатеїстичні часи – Богів) VI тис.д.н.е. – IX ст.н.е., знаменитий Збруцький ідол теж стояв на площадці між енергетичними зонами. Ця духовна святиня наших предків детально вивчена археологами і точно встановлено місце, де стояв скульптурний кам'яний стовп із зображенням чотирьох богів. Важливо відмітити, що під час геобіолокаційних досліджень на святилищі Звенигород після короткочасного опромінення телуричною енергією в геопатогенній зоні і виходу в салюберогенну ділянку (де знаходиться печера християнського пустельника), самопочуття відновлювалось через 15 –20 хвилин, а от електронний годинник виключився самовільно лише через три години.

Як бачимо, в давні часи люди уміли визначати геопатогенні місця на земній поверхні і уникати їх. А от в радянський період і в наш час цього важливого природного фактору не враховують при будівництві. Так, у Києві в енергетичних геопатогенних зонах, утворених тектонічними зонами, розташована майже половина будинку Верховної Ради (зі сторони Європейської площі) і майже весь житловий масив по вулиці Старонаводницькій. Майдан Незалежності, колишнє Козине болото, знаходиться в суцільній кільцевій енергетичній (геопатогенній) зоні і можливо, не випадково обвалився портик Головопоштамту, який знаходиться на площі що призвело до загибелі людей.

Як правило, фундаменти будівель в енергетичних зонах розтріскуються і деформуються. На думку автора, це пов'язано з тим, що енергетичні зони корелюються з тектонічними, а останні не стабільні якраз під дією телуричної енергії, що і призводить до горизонтального чи вертикального зміщення фундаментів. Такі факти непоодинокі.

В жовтні 2007 р. в м. Дніпропетровську внаслідок вибуху газу сталося руйнування будинку № 127 по вулиці Мандриківській. Але й досі не встановлена причина вибуху, яка, вірогідно, пов'язана з руйнуванням підземних газопроводів у районі будинку (рис. 1).

5 липня 2009 р. автором були проведені попередні біолокаційні дослідження на ділянці, де розміщувався будинок № 127, і на суміжній території. Дослідженням встановлена наявність енергетичних зон північно-західного і північно-східного простягання, які перетинаються. Будинок № 127 розміщений у потужній 70-метровій

Рис. 1. Фотографія зруйнованого будинку №127

енергетичній зоні північно-західного простягання, на ділянці її перетину з 20-метровою зоною північно-східного простягання, які корелюються з тектонічними зонами (рис. 2). Ділянки перетину є ділянками розриву (розтягнення) і вони найчастіше зазнають тектонічних здвигів. Вірогідно, в якийсь час стався потужний викид телурічної (земної) енергії, що призвело до здвигу окремих блоків земної кори по тектонічних зонах і розгерметизації жорсткої газової мережі, накопичення газу у підвальних приміщеннях та у пористому ґрунті, а потім до вибуху. У геопатогенній зоні, на місці зруйнованого будинку №127, передбачається будівництво храму, що викликає здивування.

Малопотужна 20-метрова енергетична зона північно-східного – південно-західного простягання, на погляд автора, простягається до мікрорайону «Тополь» і не виключено, що катастрофічний зсув і руйнування будинку № 127 пов'язано з нею. Потужні зони північно-західного напрямку є оперяючими розлом між Українським щитом і Дніпровсько-Донецькою западиною, по якому закладено русло Дніпра. Північно-західні енергетичні зони, а особливо ділянки їх перетину з північно-східною зоною, небезпечні для людини, як патогенні, а для будівельних споруд – як рухливі. Тому при будівництві їх необхідно визначати і не розміщувати в них житлові споруди.

На вулиці Мандриківській попередньо виявлено ще одну тектонічну (енергетичну) зону північно-західного простягання потужністю 55,0 м, яка перетинається з зоною північно-східного простягання. Вона проходить південніше храму і в ній розташовані будинки № 135 і № 137 (рис. 2). Ці ділянки можуть виявитись нестабільними в якийсь час «Х», як це сталося в районі будинку №127. Крім того, необхідно провести геолого-геофізичні чи біолокаційні (біоенергетичні) дослідження по території між вулицями Мандриківською та набережною Перемоги для визначення інших небезпечних тектонічних (енергетичних) зон.

Місто Дніпропетровськ розташоване в унікальному структурному вузлі, де р. Дніпро різко, майже під кутом 90^0 повертає на південь. Тут стикаються дві крупні структурні глиби – Український щит і Азово-Придніпровський щит (на думку автора, його слід було б так назвати) і утворена високоенергетична зона. Ця ділянка, очевидно, знаходиться в постійних горизонтальних і вертикальних зміщеннях – «мандрує» і в народі із найдавніших часів носить назву Мандриківська. А якщо був козак Мандрика, то так названий він від місцевості, звідкіля прийшов, а не місцевість від його імені.

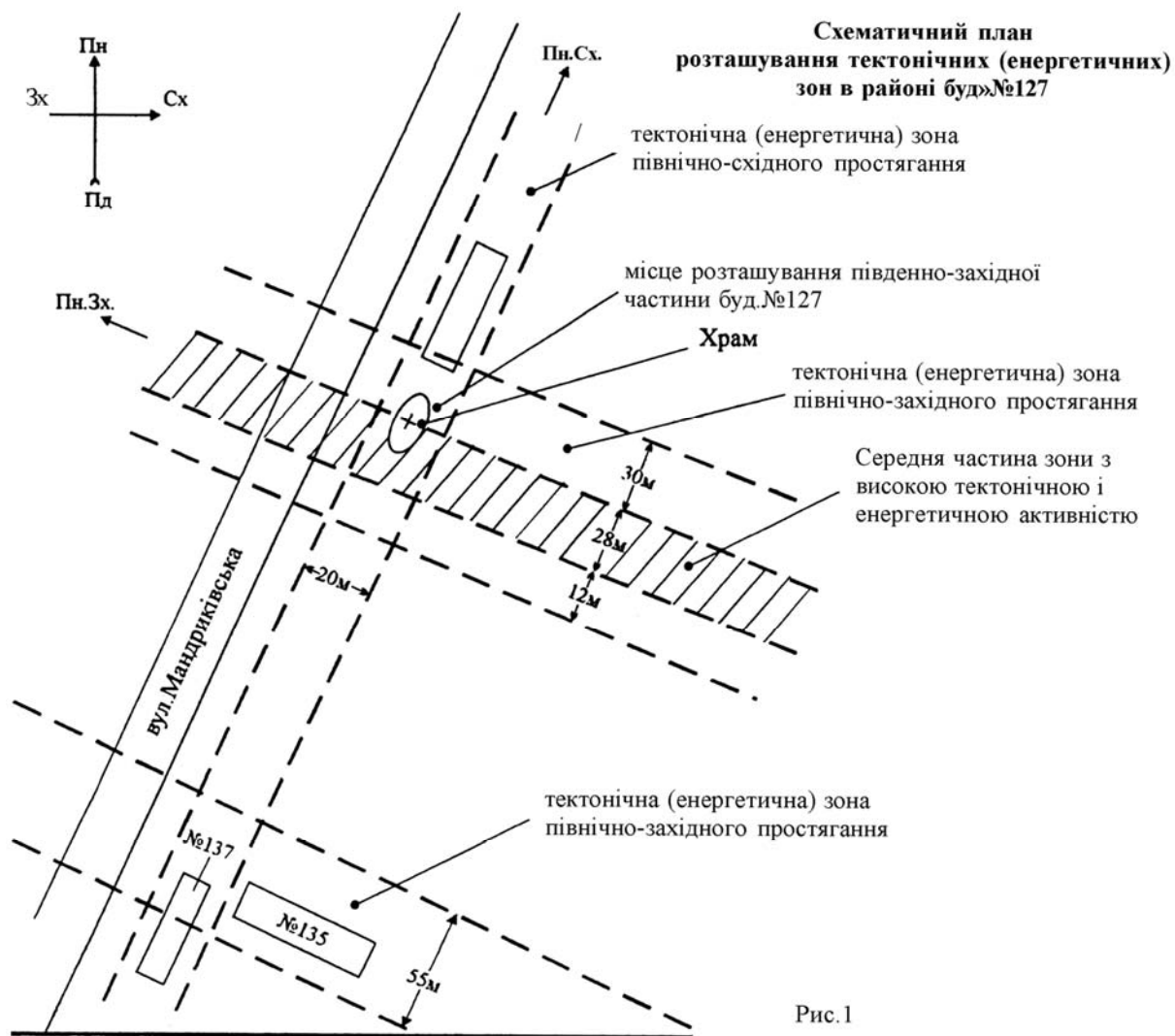

Рис. 2. Схематичний план розташування тектонічних (енергетичних) зон в районі буд. № 127

Обвал на шахті ім. Орджонікідзе в Кривому Розі теж, мабуть спричинив не вибух. В результаті наявності великої кількості пустот, які не забутовані, на території розробки залізних руд порушені природні геодинамічні умови і утворені ослаблені зони. Телурічна енергія, що випромінюється по тектонічних зонах, розповсюджується по ослаблених зонах і, можливо, накопичується в них до якоїсь критичної межі, а вибух тільки здетонував її, що призвело до геодинамічних зрушень і обвалу. В цьому аспекті велика небезпека утворюється для житлового масиву.

Оскільки іноді спостерігається раптовий викид телурічної енергії і попадання людини в його епіцентр спричиняє різке розбалансування організму, миттєве запаморочення, то не можна виключати на думку трагедію зіткнення автобуса і поїзда в м. Марганці цією причиною. Цю ділянку слід було б перевірити на наявність тектонічних енергетичних зон і вузлів їх перетинання.

1. Глибинна будова літосфери та нетрадиційне використання надр Землі. // Зб. тез доп. на міжн. конф. Київ, 1996 р – 314 с.
2. Тяпкін К.Ф. Фізика Землі. Київ Вища школа. 1998. –291с.
3. Іщенко О.П. Мінеральні води Поділля: особливості їх формування і ресурси // Проблеми мінеральних вод. Зб. Наук. Пр. Київ. 2002. – с.54-58.

4. Фурдуй Р., Горячок А. Київська кільцева структура. // Геолог України, 2003. № 1 – с.71-75.
5. К основам физического взаимодействия // Международная академия биоэнерготехнологий. Сб. науч. тр. Днепропетровск, 2005. - 323с.
6. Дроздовская А.А. Жизнь: происхождение и эволюция в энерговзаимодействиях Земли с Космосом. Киев. 2009. - 336с.

О.П. Ищенко

ЭНЕРГЕТИЧЕСКИЕ ЗОНЫ ЗЕМЛИ

На основе геобиолокационных исследований установлено излучение телурической (земной) энергии тектоническими зонами. На участках излучения создаются геопатогенные зоны, которые негативно действуют на организм. Предполагается, что в границах энергетических тектонических зон, а особенно в узлах их пересечения, в результате интенсивного выброса телурической энергии возникают геодинамические сдвиги отдельных блоков земной коры, что вызывает разрушение фундаментов и зданий.

O.P. Ishchenko

ENERGETIC ZONES OF THE EARTH

Radiation of telluric (earth) energy by tectonic zones is determined by results of geobiological researches. A geopathogenic zones are generated in areas of radiation, acting negatively on the body. It is assumed that geodynamic changes of separate blocks of crust are occurred within the energetic tectonic zones (especially in the crossing nodes) as a result of heavy emission of telluric energy. It leads to destruction of the foundations and buildings.